

Landet er Forholdet meget forskjelligt, at Dødeligheden i vort Lands forskjellige Fængsler er meget afvigende, mere end man kan forklare sig det af de forskjellige Aldersklasser, hvori Fangerne døe, og at i ethvert Tilfælde en saa stor Dødelighed som den, der har fundet Sted af Lungesot i Fængslerne paa Christianshavn, paa det Stærkeste maa opfordre en human Administration til ikke at lade sig berolige ved den Art Meddelelser, som vi nu have hørt oplæse, men derimod at gribe dybt ind i Sagen. Thi den Pligt har Administrationen mod de Mennesker, som ere indsatte i disse Fængsler, at den ikke udsætter dem for nogensomhelst uensynlig Livsfare, der paa nogen Maade lader sig afvende, og derfor vil jeg rigtignok meget fastholde den Bemærkning, der er fremsat i Udvalgets Betænkning, og den Opfordring, der er stillet til den ærede Justitsminister om meget alvorligt at tage fat paa denne Sag.

Med Hensyn til det Endringsforslag, der under Nr. 14 er stillet af et æret Mindretal, som nyligt forsvarede det, maa jeg et Dieblif gaae ud af min Stilling som Ordfører, og tale som Deputeret for Staden Kjøbenhavns Afd. Valgfreds. Som saadan er jeg vel ikke det ærede Mindretal meget taknemmelig for adskillige Bemærkninger i hans Foredrag, hvori han stærkt fremhævede det store Tilskud, som paa forskjellige Steder hveds Communen, uden at tale om, at disse Tilskud ikke ere Andet end Salgssummer eller Vederlagssummer, der ere givne for Rettigheder, som man har affjøbt Staden Kjøbenhavn. Hvad s. Ex. angaaer den største af de Summer, han nævnte, nemlig Tilskudet til Politivæsenet, saa er det et Vederlag, der gives, forbi de Retsportler, der tidligere bleve anvendte til deraf at afholde disse Udgifter, nu indflyde i Statskassen; men dette er ikke en Sag, der ligger for her. Derimod er jeg med Hensyn til den her foreliggende Sag som Deputeret for Staden Kjøbenhavn det ærede Medlem overordentlig taknemmelig, thi Intet kunde være Staden Kjøbenhavn kjærere, end om Thinget vilde vedtage et Forslag, der havde til Følge, at den blev befriet, endog umiddelbart, for en Byrde, der er saa overordentlig betydelig og besværende for de kjøbenhavnske Borgere, at man sandelig ikke bør bevare den noget Die-

blif længere end absolut nødvendig. Det er en haard Byrde, som Kjøbenhavn herved har fremfor de allerfleste Steder af det øvrige Land. Den Udgift, som Borgervæbningen forvolber Communen, er for Intet at regne, og selv om de 15,000 Rb. kom til, vilde jeg dog ansee selve Summen for en reen Bagatel, men den Byrde, det forvolber, og den Standsning i Bedrift, som det medfører at skulle gaae og exercere paa Fællederne og andre Steder uden derfor at modtage nogensomhelst Erstatning, er saa stor, at man ikke noksom kunde være Rigsdagen taknemmelig, om den vilde frie Kjøbenhavn derfor snarest muligt. Det vilde altsaa være en sand Velgjerning, om det kunde skee, og dersom dette Forslag vedtages, tvivler jeg ikke paa, at det vilde blive Tilfældet, thi jeg troer ikke, at Regjeringen vil have Demyndiggelse i Lovgivningen til uden Videre at lægge den Udgift, som Statskassen her har afholdt, over paa Kjøbenhavns Commune. Naar jeg nu dernæst maa tillade mig at forlade min Stilling som Folkethingsmand for Kjøbenhavn og gaae over til at tale som Folkethingsmand i Almindelighed, altsaa som den, der skal varetage Statens Interesser, saa kan jeg ikke nægte, at jeg har en Deel mere Betænkelse ved det ærede Mindretals Forslag; thi ihvorvel jeg ganske vist haaber, at man, naar Forslaget om en nærmere Organisation af Forstærkningen og særligt af den kjøbenhavnske Forstærkning kommer til at foreligge for det høitærede Thing, vil tage retfærdigt og billigt Hensyn til, at man ikke paalægger Kjøbenhavns Indvaanere en meget større Byrde end det øvrige Land, saa troer jeg dog, at det vilde være i en temmelig høj Grad farligt for Landets almindelige Interesser og navnlig for Forsvarsvæsenets Interesser, om man nu paa engang ophævede Kjøbenhavns Borgervæbning. Hvad er det nemlig, mine Herrer, vi have for denne Sum, 15,000 Rb.? Det er en militair Organisation, som vistnok i mange Henseender er usuldkommen — derom tvivler jeg ikke —, men som dog har en vis, ikke ganske ringe Betydning, den Betydning, at ingen Regjering hidtil har dristet sig til ganske at ophæve den, og som bestaaer derved, at der i Krigstilfælde er tilstede, for det Første en organiseret Infanteristyrke, der gaar op til flere